

hans Hyre, er af stor Vigtighed, og medens jeg derfor fuldkommen kan samstemme med det første Afstemningspunkt, har jeg derimod store Betænkeligheder ved det andet. Hvis man imidlertid forkaster dette andet Endringsforslag, vil jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at der forekommer mig at være en lille Mangel i Redactionen af Lovudkastets § 7. Det kan nemlig ikke være Meningen, at naar der paa Grund af flere af en Matros begaaede Forseelser er paalagt ham Bøder af indtil det halve Beløb af hans Hyre, han da skulde være aldeles straffri for Forseelser, som han senere maatte begaae. Der maa altsaa være en Afgang til i saa Fald at faae ham straffet paa anden Maade, og det, som da bør indtræde, er, at Skibsføreren, der har mistet den Afgang, han havde til vebliffelig at beslægge Matrosen med en sølelig Straf ved Bøder, der drages fra hans Hyre, maa have Ret til med Hensyn til de senere begaaede Forseelser, der muligviis kunne være meget grove, at indlægge ham for Domstolene, naar han kommer hjem. Lovudkastets § 7 er imidlertid saaledes affattet, at den ikke synes at give Skipperen denne Afgang. Den angaaer nemlig efter sine Ord kun det Tilfælde, at Skipperen ikke vil gøre Brug af den ham hjemlede Straffemyndighed. Jeg tvivler ikke om, at det er Meningen, om det end ikke ligger i Ordene, at Skipperens Ret til at klage, efterat være kommen hjem fra Rejsen, ogsaa maa gjælde, naar der er begaaet Forseelser, efterat den Skipperen tilkommende Straffemyndighed var udtømt indtil den Grændse, der er sat for den i § 5; men jeg troer dog, at det er heldigt i Tilfælde af, at Endringsforslaget til denne Deel af § 7 ikke vedtages, at der da skeer en Redactionsforandring i § 7, der gjør det utvivlsomt, at § 7 omfatter to Tilfælde, saavel det, at Skipperen ikke vil gøre Brug af den ham tilbeelte Straffemyndighed ved at paalægge Bøder, som det andet Tilfælde, at han har udtømt denne Straffemyndighed indtil den Grændse, hvortil den kan gaae, og at der saa senere er begaaet Forseelser.

Rehmann: Jeg skal dog tillade mig at bemærke, at jeg ikke troer, at § 7 indeholder

et reent og klart Alternativ, at Skipperen enten vil bruge eller ikke vil bruge den ham tilbeelte Straffemyndighed. Thi dersom han har udtømt sin egen Straffemyndighed efter § 5, vil deraf efter min Overbeviisning følge, at der, naar der senere indtræder Forseelser, da maa optages Forhør efter § 6 og saa siden gaaes frem efter § 7. Det er imidlertid klart, at enhver Tvivl vil kunne hæves ved en lille Redactionsforandring ved 3die Behandling, dersom Endringsforslaget under Nr. 2 forkastes.

Krieger: Jeg vil bede de ærede Medlemmer, der nærmest have havt med denne Sag at gøre, og som derfor ganske naturligt fremdeles ere dens Børgere, at tage det Spørgsmaal under Overveielse, om det ikke er rigtigt, hvis dette Forslag forkastes, at foretage en lille Redactionsforandring i § 7, og jeg retter særlig denne Anmodning til min ærede Sidemand, da han udtalte sig, som om det var overflødig. Der staaer imidlertid i § 7, at Skipperen ikke vil gøre Brug af den ham i det foregaaende hjemlede Straffemyndighed, staaer det ham frit for at klage over for efter Hjemkomsten at gøre den Paagjældendes Forhold til Gjenstand for Paatale ved Domstolene. Disse Ord synes dog virkelig ikke at passe paa det Tilfælde, hvorpaa man, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Madvig) gjorde gjældende, kunde komme ind.

Hasle: Jeg troer, at den Forandring i § 7 er absolut nødvendig, ogsaa hvis Endringsforslaget under Nr. 2 vedtages, thi det samme Tilfælde vil jo ogsaa kunne indtræde, efterat hele Hyren er bleven forbrudt, naar der da paany begaaes Forseelser.

Da Ingen yderligere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning. Ved denne blev

- 1) Endringsforslag af Boesen, Rehmann og Sonne, til § 5: "ad Nr. 2. For dem . . . Tillabelse" udgaaer, og istedetfor sættes: "For den, som efter erholdt Landlov".